кращенню технічної сторони процесу навчання, доповнювати та врізноманітнювати зміст занять, підвищувати зацікавленість у студентів.

Запропонований курс аквааеробіки на заняттях з плавання включає в себе групу вправ, які впливають на окремі елементи техніки плавання (збільшення швидкості, довжини гребка, темпу рухів); вправи, направлені на підсилення економії (імітаційні рухи); вправи загального характеру, направлені на розвиток рухових якостей. Слід зазначити, що вправи використовуються та включаються в заняття відповідно до програми з плавання, не порушуючи її основні положення. При цьому арсенал вправ вносить різноманітність у зміст занять, доповнюючи його та удосконалюючи. У підготовчій частині заняття застосовуються ритмічні рухи з поступовим збільшенням амплітуди. Основна частина заняття включає в себе безпосередньо дистанційне плавання плюс комплекс вправ, направлений на удосконалення технічної сторони окремого стилю плавання. Також застосовуються комплекси, які складаються із різноманітних активних рухів направлених на групи м'язів з контролем інтенсивності, варіюванням кількості повторень вправ залежно від глибини води, рівня підготовленості та фізичної форми. Заключна частина заняття, як правило, закінчується вправами на розслаблення або вправами на розвиток гнучкості, який застосовується у якості відновлення після навантаження.

Вважаючи на зазначене, можна стверджувати, що процес навчання плаванню, має суттєві резерви свого розвитку та потребує впровадження нових, різноманітних елементів. Одним з яких є аквааеробіка.

Єранкін О.О., д.е.н., професор
кафедри економіки агропромислових формувань

НАУКОВА СКЛАДОВА ВИКЛАДАННЯ — ОБОВ'ЯЗКОВА ВИМОГА ДО ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ ФАХІВЦІВ НА РИНКУ ПРАЦІ

Процеси глобалізації та посилення впливу світових тенденцій на важливі суспільні процеси в Україні практично не залишають вибору представникам вищої економічної школи країни щодо початку кардинальної трансформації мети та суті процесу викладання економічних дисциплін. Мова йде про те, що, врешті-решт, повинна завершитися ера «масової видачі дипломів», яка базувалася на інертному уявленні абітурієнтів/студентів і їх батьків про неодмінне отримання стандартного атрибуту (диплому), як головної мети освіти в якості своєрідного «оберегу», що повинен гарантувати успішне працевлаштування. Проте, на жаль, тотальне захоплення вищими навчальними закладами України саме цією кількісною стороною «боротьби» за абітурієнта, призвело до колосального зниження рівня конкурентоспроможності та компетентності випускників. Безумовно, це не може залишатися поза увагою представників нової формації бізнесу, серед яких усе більше іноземних компаній і випускників провідних світових економічних університетів, і які мають інші стандарти оцінки майбутніх працівників на ринку праці.

Таким чином, першочерговою умовою виживання університету в нових умовах загострення конкурентної боротьби на ринку освітніх послуг є посилення наукової складової викладання, що повинно сприяти формуванню нового типу випускника — креативного та адаптованого до мінливих ринкових подій. По суті, мова йде про те, що університет повинен втілити у реальне життя відомий вислів І. Канта — вчити не стільки думкам, скільки мислити.

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», на відміну від багатьох «зліплених на швидку руку» вишів, має і зберігає багаторічний досвід не тільки викладання дисциплін, а й інтеграції до цього процесу наукової діяльності як викладацького складу, так і студентів. Можна стверджувати, що в університеті на різних кафедрах сформовані справжні наукові школи. Отже, першочерговим завданням наразі є трансформація організації наукової діяльності в університеті з метою адаптації до умов, що змінюються. З цією метою ми пропонуємо акцентувати увагу на таких важливих складових науково-навчального процесу, що має на меті підготовку конкурентоспроможних фахівців на ринку праці:

— максимальне сприяння та стимулювання участі викладацького складу та студентів у науково-дослідних розробках, для чого слід активізувати роботу наукових інституцій, що функціонують у межах університету;

— докорінне переосмислення процесу читання лекцій, у якому викладачі повинні максимум уваги приділяти аналізу актуальних сучасних публікацій і стимулювати дискусійний процес із студентською аудиторією;

— запрошувати для відкритих лекцій представників бізнесу, які зробили успішну кар'єру (як правило, з числа випускників університету, що не викличе потребу у додатковому фінансуванні, а також буде слугувати для студентів стимулюючим фактором в якості успішного прикладу працевлаштування випускника саме нашого університету/факультету/кафедри);

— максимально сприяти процесу обміну наукових знань (участь у наукових конференціях і заходах, які заохочують до наукової активності);

— диференціювати стимулювання праці в університеті залежно від ступеню якісного виконання наукових робіт і самовдосконалення викладачів;

— сприяти стажуванню викладачів у провідних наукових і навчальних закладах світу, а також у компаніях, де активно розвивається інноваційна складова;

— запровадити рейтингову оцінку студентів для майбутніх роботодавців.

Зарицька Н.П., асистент
кафедри економіки агропромислових формувань

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС СЕМІНАРСЬКО-ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Повноцінний навчальний процес у вищій школі неможливий без розвитку творчого загального та професійного мислення студентів, заохочення майбутніх фахівців до активної творчої розумової діяльності. Адже творче мислення є запорукою самостійного пошуку оптимального виходу із нестандартних ситуацій, що виключає пасивність, інертність, індиферентність.

Творче мислення визначають як таке, результатом якого є продукування удосконаленого або принципово нового вирішення завдання, проблеми, розв'язання задачі. Таким чином, неординарність, винахідливість, кмітливість — це ті якості, які стимулюються у студентів під час творчої розумової діяльності. Для того, щоб студентські роботи мали дослідницький характер, їх діяльність має фокусуватися не лише на репродуктивному засвоєнні матеріалу, а й на його креативному осмисленні.

Зважаючи на те, що у сучасній психологічній науці виокремлюють такі інтелектуальні процеси у мисленні, як: проектування, планування, оцінювання, розуміння, а також такі інтелектуальні операції, як: аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, доцільним є формування у майбутніх фахівців не просто мислення, а навичок мислення високого рівня. У свою чергу, серед навичок мислення високого рівня виділяють аналіз, синтез та оцінювання. Під час аудиторної роботи викладач має створити організаційні умови для активізації розумової діяльності студентів, спланувавши її так, щоб процес навчання спрямовувався на прогресивні зміни у рівнях розумової діяльності. Вирішення пізнавальної суперечності можливе під час застосування універсального підходу до побудови запитань, запропонованого компанією Intel, яка відштовхується від моделювання запитань на основі систематики Блума та розробки Дж. Мейнарда. Адже запитання стимулюють зацікавленість, залучають до розумової праці, спонукають до пізнання, зрештою, є одним із шляхів розвитку творчого мислення. Усі запитання пропонується згрупувати у три блоки: змістові, тематичні та ключові. При цьому змістові питання пропонується визначати як базові, репродуктивні питання, відповіді на які є конкретними; тематичні питання — як такі, на які немає конкретної відповіді, і які можуть охоплювати окрему тему або розділ; ключові питання — як питання філософські і найбільш широкі, які охоплюють кілька різних наукових напрямів, розділів, навчальних дисциплін, і на які немає конкретної відповіді. На нашу думку, саме постановка ключових запитань студентській аудиторії сприяє розвитку творчого мислення, а також і розвитку навичок мислення високого рівня, особливо за тієї умови, коли під час формулювання даного виду запитань застосовуються наступні команди: проаналізуйте, доведіть, спрогнозуйте, ідентифікуйте, створіть, розробіть, оцініть та ін.

Таким чином, за наявної багатоваріантності форм і методів навчання та інноваційних підходів до його організації варто обирати ті з них, що сприяють розвитку творчого мислення особистості, мотивують пошукову роботу, спонукають до генерування нових ідей.